

طرح پیشنهادی

برای گردهمایی چهارم جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران

همبستگی با خیزش و انقلاب مردم برای عدالت و دمکراسی در منطقه

1. خیزش و انقلاب مسالمت آمیز مردم در تونس و مصر علیه دیکتاتوری های حاکم و برای نان و آزادی و سرایت آن به دیگر کشورهای منطقه، نشانگر گسترش گفتمان دمکراسی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی و برجیده شدن نظام های دیکتاتوری در منطقه است.

2. بسیاری از کشورهای غربی همواره خطر بنیاد گرایی اسلامی و تجربه حکومت های اسلامی ایران و افغانستان را بهانه نادیده گرفتن خواست های مردم و توجیه پشتیبانی خود از تداوم رژیم های دیکتاتوری در منطقه قرار داده اند. تحولات تونس و مصر اما نشان داد بجای تمکین به دولت های فاسد و دیکتاتور مورد حمایت غرب و یا همراهی با اسلام گرایی سیاسی رویکرد سومی هم وجود دارد. انقلاب های مردمی در مصر و تونس نشان دادند آن جا که زنان، جنبش های کارگری، نیروهای دمکرات و باورمند به جدایی دین و دولت و طرفداران حاکمیت آزاد و مستقل مردم حضوری قدرتمند در صحنه می یابند، میتوانند ضمن چالش حکومت های مستبد، مانع از مصادره این خیزش ها توسط گروه های اسلام گرا و یا دیگر نیروهای ضد دمکراتیک گردند.

3. این تحولات در ادامه خیزش میلیونی مردم ایران که به "جنبش سبز" شهرت یافت، پیش از همه نشانگر جهانی شدن ارزش های حقوق بشر و دمکراتیک است که به یاری انقلاب اینترنتی و گسترش رسانه های همگانی به ویژه نسل جوان را به برجیدن دولت های مستبد در منطقه برانگیخته است.

4. دولت اسرائیل و جمهوری اسلامی با انگیزه های متفاوت با نگرانی به این تحولات می نگرند. دولت اسرائیل از برهم خوردن ثبات منطقه، از دست دادن رژیم های دوست و به خطر افتادن پیمان های صلح با کشورهای عربی نگران است. از سوی دیگر سقوط رژیم های مورد حمایت غرب و تحولات دمکراتیک در منطقه میتواند سخت سری دولت اسرائیل در خودداری از برسمیت شناختن حقوق مردم فلسطین را دشوار سازد و آن را به عقب نشینی وادارد.

5. جمهوری اسلامی ایران اما نگران از هم سرنوشتی خیزش های اخیر در راه دمکراسی و برجیدن حکومت های استبدادی و برآمد جنبش های توده ای در ایران است. هم از این رو به انگیزه قوت قلب دادن به هواداران خود می کوشد این تحولات را اسلامی جلوه دهد. در حالیکه

مصری ها نه تنها به شدت چنین ادعایی را رد کرده اند، بلکه با فراخوان به تظاهراتی به حمایت از 25 بهمن در ایران به حمایت از جنبش آزادی خواهانه مردم ایران برخاسته اند.

6. جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران که همواره از جنبش های آزادیخواهانه در ایران، منطقه و جهان حمایت کرده است، بار دیگر ضمن پشتیبانی از این جنبش ها و با تکیه بر تجربه انقلاب سال 1357 ایران و کارنامه اسف بار سی و دو ساله جمهوری اسلامی بر آن است بدون تغییرات ساختاری، برگزاری انتخابات آزاد مبتنی بر قوانین بین المللی حقوق بشر، جدایی دین از دولت، رسیدن به یک جامعه دمکراتیک و آزاد ناممکن است.

مهرداد درویش پور 11 فوریه 2011